

Sygnatura akt II K 641/14

Ds. 1006/14

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śl. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Daniel Masełko

Protokolant: Joanna Kopacz

przy udziale Prokuratora Janusza Wybierały z Prokuratury Rejonowej w Ząbkowicach Śl.

po rozpoznaniu w dniu 05.03.2015 r., 31.03.2015 r., 28.04.2015 r., 27.05.2015 r., 27.08.2015 r.

sprawy

**R. P. (1)**

s. J. i E. z domu P.

ur. (...) w Z. Śl.

oskarżonych o to, że:

w dniu 20 lipca 2014 roku w Z. Śl., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w zamiarze dokonania zaboru mienia w postaci pieniędzy w kwocie 300 zł. narazili Z. K. (1) i M. C. (1) na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, powstania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, bądź skutku określonego w art. 157§1 kk. w ten sposób, iż użyli wobec nich przemocy poprzez bicie rękami po głowie i kopanie nogami po całym ciele w następstwie czego Z. K. (1) doznał obrażeń ciała w postaci licznych powierzchownych urazów głowy z krwinkami okularowymi obustronnymi, zaś M. C. (1) doznała obrażeń ciała w postaci urazu głowy z podbiegnięciami krwawymi na twarzy i krwawieniem z ucha, które naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonych na czas poniżej dni 7, jednakże zamierzonego celu nie osiągnęli z przyczyn od siebie niezależnych,

**tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk i art. 158 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk**

\*\*\*\*\*

I. Oskarżonego **R. P. (1)** uznaje za winnego tego, że: w dniu 20 lipca 2014 roku w Z. Śl., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w zamiarze dokonania zaboru mienia używając wobec Z. K. (1) przemocy poprzez bicie rękami po głowie i kopanie nogami po ciele w następstwie czego poszkodowany doznał obrażeń ciała w postaci licznych powierzchownych urazów głowy z krwinkami okularowymi obustronnymi, które naruszyły czynności narządów jego ciała na czas poniżej dni 7, usiłował zabrać pieniądze w kwocie 300 zł, jednakże zamierzonego celu nie osiągnął albowiem Z. K. (1) nie wydał ich napastnikom, to jest popełnienia występku z art. 13§1 kk w zw. z art. 280§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2 kk, za który na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 280§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza karę **2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności

II. Na podstawie art. 69§1 i §2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo oskarżonemu zawiesza na okres próby lat **5 (pięciu)**

III. Na podstawie art. 63§1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zatrzymanie od dnia 23.07.2014r. do dnia 24.07.2014r.

IV. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata O. G. z Kancelarii Adwokackiej w Z. Śl. kwotę **1.298,88 (jeden tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt osiem 88/100)** złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu

V. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek Skarbu Państwa

Sygn. akt II K 641/14

## UZASADNIENIE

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

Z. K. (1) i R. Z. (1) znali się. K. spożywali wspólnie alkohol w mieszkaniu oskarżonego jak i pokrzywdzonego. Niekiedy w spotkaniach uczestniczyła M. C. (1), która pozostawała przez pewien czas w związku z R. Z..

Z. K. około 20 dnia każdego miesiąca otrzymuje zasiłek z OSP w wysokości około 500 złotych, który jest na jego koncie bankowym na poczcie w Z. Śl..

W dniu 19 lipca 2014 roku Z. K. (1) przebywał w swoim mieszkaniu przy ul. (...) w Z.. W godzinach popołudniowych przyszła do niego M. C. (1) ze Z. L.. Ten ostatni jednak wyszedł przed wieczorem. W ciągu dnia Z. K. (1) i M. C. (1) spożywali alkohol. Pokrzywdzona była mocno nietrzeźwa. Z. K. natomiast był pod jego wpływem jednakże nie tracił kontaktu z otoczeniem.

### **Dowód:**

- zeznania świadka Z. K. (1), k. 2-3, 24-25, 36-40, 93,
- zeznania M. C. (2), k. 47, 94, 172,173
- częściowe wyjaśnienia R. Z. (1), k. 10, 16-19,85-86, 93-94.

Tego samego dnia po godzinie 22.00 R. Z. (1) z R. P. (1), pseudonim (...) spożywali alkohol na ulicy (...), naprzeciwko sklepu (...). W/w sklep znajdował się nieopodal mieszkania pokrzywdzonego. Wobec oskarżonych i innych osób, interweniowali Policjanci. R. Z. został ukarany mandatem przez S. T. (1).

### **Dowód:**

- częściowe wyjaśnienia R. P. (1), k. 29-32, 88-90,
- częściowe wyjaśnienia R. Z. (1), k. 10, 16-19,85-86, 93-94.
- zeznania S. T. k. 186
- zeznania J. K. k.226
- ksero notatników k. 198-210

Następnie, w dniu 20 lipca 2014 roku, około godziny 1.00 w nocy, R. Z. (1) wraz z R. P. (1) udali się do Z. K. (1). W mieszkaniu jak i na klatce schodowej nie paliło się światło. Widoczność jednak była dobra ponieważ świeciły z latarnie miejskie usytuowane na ulicy w pobliżu okien.

Pokrzywdzony słysząc pukanie do drzwi otworzył je myśląc, że przyszedł Z. L.. Wtedy R. Z. (1) uderzył pięścią w twarz Z. K., który upadł na podłogę. R. Z. zapytał wówczas "gdzie są pieniądze?". Za nim wszedł do mieszkania R. P. (1) - pseudonim (...). Następnie napastnicy chwycili pokrzywdzonego pod pachami. R. P. złapał go także jedną ręką za włosy i w ten sposób zaciągnęli na wersalkę, na której leżała M. C. (1). Potem obaj oskarżeni bili pokrzywdzonego pięściami po twarzy i głowie oraz kopali go nogami po ciele. Krzyczeli, pytali gdzie schował pieniądze, żądali aby dał im 300 złotych. Z. K. (1) próbował się zasłaniać rękoma. Tłumaczył, że nie ma pieniędzy, bo ma je na poczcie, na koncie. Wtedy R. Z. (1) zaatakował M. C.. Szarpał i bił pokrzywdzoną po głowie, pytając gdzie Z. K. trzyma pieniądze?. M. C. (1) krzyczała. Wtedy R. P. (1) nakazał R. Z. (1), aby „ją zostawił ponieważ poszkodowana nie wie gdzie są pieniądze”. R. Z. przestał. R. P. powiedział jeszcze do Z. K. że jak weźmie pieniądze to ma mu dać 300 złotych.

Następnie sprawcy wyszli z domu. R. Z. wyciągnął z drzwi klucze. Zaraz po zdarzeniu z mieszkania uciekła M. C. (1). W mieszkaniu u Z. L. powiedziała, iż pobił ją R. Z., a z nim był R. P..

Pokrzywdzony udał się tego samego dnia do KPP w Z., a dnia następnego do szpitala, ponieważ źle się czuł. Później Z. K. się nie leczył u żadnego lekarza, jedynie zażywał tabletki i smarował oczy.

Natomiast M. C. (1) w ogóle nie była u lekarza. Przez miesiąc bolała ją głowa.

#### **Dowód:**

- zeznania świadka Z. K. (1), k. 2-3, 24-25, 36-40, 93, 167-168,

- zeznania M. C. (2), k. 47, 94., 172,173

- zeznania Z. L. k. 173

Z. K. (1) w wyniku zdarzenia z dnia 20 lipca 2014 roku doznał licznych powierzchownych urazów głowy z krwawkami okularowymi obustronnymi. Obrażenia te powstały od działania narzędzi tępych lub tępokrawędzistych lub od uderzenia o takie. Mogły powstać w okolicznościach wskazanych przez pokrzywdzonego. Obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała inne niż określone w art. 156 § 1 kk, trwające nie dłużej niż siedem dni, w rozumieniu art. 157 § 2 kk. Sposób działania sprawców nie narażał pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lecz narażał na powstanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu i na powstanie skutków określonych w art. 157 § 1 kk, do których w/w okolicznościach nie doszło.

#### **Dowód:**

- karta szpitalna, k. 4,

- opinia dot. Z. K. (1), k. 79.

M. C. (1) w wyniku zdarzenia z dnia 20 lipca 2014 roku doznała urazu głowy z podbiegnięciami krwawymi na twarzy i krwawieniem z okolic ucha.

#### **Dowód:**

- opinia dot. M. C. (1), k. 81.

R. P. (1) nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy, na niedorozwój umysłowy ani na inne krótkotrwałe zaburzenia czynności psychicznych. T. criminis- oskarżony miał zdolność rozpoznawania znaczenia czynu jak i do pokierowania swoim postępowaniem. W stosunku do zarzucanego czynu nie zachodziły warunki z art. 31 § 1 i § 2 kk. U oskarżonego stwierdzono Zespół (...), cechy osobowości nieprawidłowej oraz padaczkę alkoholową. Padaczka nie skutkowała tempore criminis żadnymi zaburzeniami, mogącymi wpływać na jego poczytalność prawną.

**Dowód:**

- opinia, k. 110-113, 223-224a

R. P. (1) jest kawalerem. Podejmuje się prac dorywczych. Jest dobrego stanu zdrowia. Nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Mieszka z matką, z którą prowadzi zgodnie gospodarstwo domowe.. Ma pozytywną opinię środowiskową. Leczył się w przeszłości od uzależnienia od alkoholu. Był karany za przestępstwo przeciwko mieniu z art 286§1 kk i inne.

**Dowód:**

- karta karna, k. 51,215

- wyjaśnienia R. P. (1), k. 29-32, 88-90,

- wywiad środowiskowy k. 196

R. P. (1) w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Twierdził, że 20 lipca 2014 roku był w (...) z R. Z. (1) i innymi, gdzie pili piwo i wódkę pod sklepem (...). R. Z. dostał mandat. Pozostałe osoby się rozeszły do domów, żeby uniknąć ukarania. Oskarżony wyjaśnił, że poszedł do domu spać, co może potwierdzić jego matka E. P.. Z relacji R. P. (1) wynika, że nigdzie tej nocy nie wychodził. Nie znał pokrzywdzonego. Zaprzeczył, aby był u Z. K., bił go i domagał się pieniędzy. Oskarżony przyznał, że jest alkoholikiem, i że pił od 2 miesięcy. Nie pamiętał czy w poniedziałek czy we wtorek spotkał się z R. Z. (1). Oskarżony dodał także, że znał siostry C., ale nie były one jego koleżankami.

Na rozprawie sądowej R. P. (1) podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia. Oskarżony podał, że jego pseudonim to (...). Dodał także, że nie zna pokrzywdzonego nie miał nigdy z nim konfliktu. R. P. (1) wyjaśnił, że znał wcześniej pokrzywdzoną, bo razem parę razy pili alkohol, ale nie mieli konfliktów. Twierdził również, że M. C. (4) powiedziała po zdarzeniu przy nim, R. Z. (1) i Z. L., że drugiego napastnika nie rozpoznała.

**Dowód:**

- wyjaśnienia R. P. (1), k. 29-32, 88-90, 149, 161-162.

**Sąd zważył co następuje:**

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego sprawstwo i wina R. P. (1) w zakresie czynu przypisanego mu w części dyspozytywnej wyroku nie budzą wątpliwości.

Ustaleń faktycznych Sąd dokonał przede wszystkim na podstawie zeznań Z. K., M. C., Z. L., a także dokumentacji lekarskiej dotyczącej pokrzywdzonego, w tym opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej M. B..

Uzupełnieniem powyższego materiału dowodowego były zeznania S. T., J. K.

Zdaniem Sądu najistotniejszymi dowodami, które bezpośrednio wskazują na sprawstwo są zeznania Z. K. i M. C. W/w opisali zachowanie oskarżonego w mieszkaniu Z. K.. Poszkodowany konsekwentnie relacjonował iż po otwarciu drzwi został uderzony przez R. Z. pięścią w twarz. Napastnik zapytał się gdzie ma pieniądze. Za nim wszedł do mieszkania R. P. (1) - pseudonim (...). Następnie sprawcy chwycili pokrzywdzonego pod pachami. R. P. złapał go także jedną ręką za włosy i w ten sposób zaciągnęli na wersalkę, na której leżała M. C. (1). Potem obaj oskarżeni bili pokrzywdzonego pięściami po twarzy i głowie oraz kopali go nogami po ciele. Krzyczeli, pytali gdzie schował pieniądze, żądali aby dał im 300 złotych. Kiedy poszkodowany powiedział, że nie ma pieniędzy przy sobie tylko na kacie R. Z. zaczął uderzać M. C.. Z. K. początkowo twierdził, że także R. P. zaatakował poszkodowaną jednakże na rozprawie wytłumaczył różnice w swoich zeznaniach i kategorycznie stwierdził, że R. P. wręcz bronił M. C. żądając od drugiego sprawcy aby ją zostawił.

Relacja Z. K. koresponduje z zeznaniami M. C. która była w mieszkaniu w czasie zdarzenia. Opisywała ona iż dwóch napastników wtargnęło do mieszkania żądając pieniędzy. Świadek mówiła iż została zaatakowana przez R. Z. a drugi o pseudonimie (...) ją obronił. R. Z. żądał od niej aby ujawniał gdzie Z. K. trzyma pieniądze. Potwierdza to zeznania Z. K. który opisywał iż M. C. została zaatakowana dopiero kiedy powiedział, że pieniądze ma na koncie.

Jednocześnie Z. K. i M. C. kategorycznie, jednoznacznie rozpoznali R. P. jako drugiego napastnika. Na rozprawie Z. K. wskazał oskarżonego (k. 167). Natomiast M. C. oznajmiła bez wahania iż jest to mężczyzna o pseudonimie (...) (k. 172 verte). Sam oskarżony w toku postępowania nie przeczył iż ma takie przezwisko (k. 160 verte)

Potwierdzeniem relacji Z. K. i M. C. są zeznania Z. L., który opisał iż M. C. po zdarzeniu przysłała do jego mieszkania i powiedziała, że została pobita przez R. Z., a z nim był R. P.. Świadek także rozpoznał oskarżonego na rozprawie jako mężczyznę o którym mówiła poszkodowana.

Uzupełnieniem relacji w/w świadków są stwierdzone w dokumentacji medycznej i opisane przez M. B. obrażenia ciała pokrzywdzonego. Z opinii biegłego wynika, że obrażenia ciała jakich doznał Z. K. w postaci licznych powierzchownych urazów głowy z krwinkami okularowymi obustronnymi spowodowały u niego naruszenie czynności narządu ciała na okres poniżej dni 7 w rozumieniu art. 157 § 2 kk. Obrażenia te powstały od działania narzędzi tępych, tępokrawędzistych lub o uderzenie się o takie i mogły powstać na skutek pobicia. Żadna ze stron nie kwestionowała w toku postępowania tych wniosków ani też dokumentacji.

Zdaniem Sądu, opinia biegłego M. B. została sporządzona zgodnie ze sztuką jest kompletna, oparta na całokształcie materiału dowodowego, wyczerpująca, a zatem zawarte w niej wnioski w pełni zasługiwały na uwzględnienie.

Biorąc pod uwagę powyższe należało uznać iż okoliczności wynikające z zeznań Z. K., M. C. tworzą logiczny ciąg zdarzeń wzajemnie się potwierdzających i uzupełniających. Świadcowi ci nie mieli żadnego powodu aby obciążać R. P.. Są to osoby dla niego obce. Nie mieli oni z nim wcześniej żadnych konfliktów. O obiektywności relacji świadczy dodatkowo to że przedstawili okoliczności korzystne. Mianowicie R. P. nie atakował M. C. wręcz ją bronił. Także Z. L. nie miał powodu fałszywie obciążać oskarżonego. Jego relacja opierała się na twierdzeniach poszkodowanej.

Zeznania funkcjonariusz S. T., J. K. nie wnoszą istotnych okoliczności w sprawie. P. potwierdzili że R. Z. został ukarany mandatem, a w grupie mężczyzn spożywających alkohol był R. P..

Biorąc pod uwagę omówiony wyżej materiał dowodowy, a przede wszystkim zeznania Z. K., M. C., Z. L. oraz korespondujące z nimi wnioski biegłego, Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom R. P., Twierdzenia oskarżonego, w których negował on swój udział w przedmiotowym zdarzeniu należało uznać za wyraz obranej przez niego linii obrony motywowanej chęcią uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Okoliczność jakoby M. C. nie rozpoznała oskarżonego nie ma potwierdzenia w materiale dowodowym. Zdaniem Sądu R. P. na swoją korzyść przeinaczał zeznania poszkodowanej z których wynikało, że R. P. nie był sprawcą pobicia ale tylko jej osoby jej osoby.

W świetle powyższych rozważań nie zmienia wniosków Sądu fakt, iż M. C. i Z. K. podczas zdarzenia byli pod wpływem alkoholu. Ich zeznania bowiem korespondują ze sobą i dokumentacją medyczną. Nadto Z. L. potwierdził relację M. C. co do faktu iż R. P. był z R. Z..

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał R. P. za winnego tego, że: w dniu 20 lipca 2014 roku w Z. Śl., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą w zamiarze dokonania zaboru mienia używając wobec Z. K. (1) przemocy poprzez bicie rękami po głowie i kopanie nogami po ciele w następstwie czego poszkodowany doznał obrażeń ciała w postaci licznych powierzchownych urazów głowy z krwinkami okularowymi obustronnymi które naruszyły czynności narządów jego ciała na czas poniżej dni 7, usiłował zabrać pieniądze w kwocie 300 zł jednakże zamierzonego celu nie osiągnął albowiem Z. K. (1) nie wydał ich napastnikom,

Sąd zmienił opis czynu albowiem ze zgodnych zeznań Z. K. i M. C. wynikało, że R. P. nie był agresywny wobec tej ostatniej. Nadto ustalono iż przemoc stosowana wobec Z. K. przez R. Z. i oskarżonego miała na celu tylko doprowadzenie go do wydania pieniędzy. Zatem wykluczono element pobicia poszkodowanego. Sąd także uznał iż oskarżeni dopuścili się usiłowania udolnego albowiem poszkodowany nie wydał pieniędzy ponieważ miał je w banku. Działania oskarżonych stwarzały niebezpieczeństwo dla tego dobra chronionego prawem albowiem zamierzali oni wymóc wydanie pieniędzy niezależnie od tego gdzie się znajdowały. R. P. powiedział kiedy pokrzywdzony oznajmił że pieniądze są na poczcie, że jak weźmie to ma mu je dać (k. 38, 167v)

Reasumując Sąd uznał iż R. P. swoim zachowaniem wyczerpał kumulatywnie ustawowe znamiona występku z art 13§1 kk w zw z art 280§1 kk i art 157§2 kk

Ustalając wymiar kar stosując przepisy względniejsze, Sąd brał pod uwagę szkodliwość społeczną czynu, a w szczególności okoliczności jego popełnienia, a także rodzaj naruszonych dóbr chronionych prawem, oraz obowiązków, motywację, postać zamiaru, sposób działania sprawcy także po zdarzeniu, rodzaj, wysokość szkód ich naprawienie.

Na niekorzyść Sąd uwzględnił okoliczności zdarzenie albowiem oskarżony działał bez powodu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Był agresywny, pod wpływem alkoholu. Działał wspólnie i w porozumieniu z inną osobą Poszkodowany niewątpliwie doznała cierpienia fizycznych. Oskarżony w toku postępowania nie przeprosił Z. K., nie miał poczucia żalu za zdarzenie. Przepięstwo rozboju należy do kategorii występku o znacznej szkodliwości społecznej.

R. P. swoim zachowaniem udowodnił, iż nie szanuje innych ludzi. Reasumując Sąd uznał iż postępowanie oskarżonego świadczyło o braku poszanowania dla zasad współżycia społecznego, porządku prawnego. Przeciwno oskarżonemu przemawiała dotychczasowa karalność za przestępstwo podobne.

Na korzyść oskarżonego Sąd uwzględnił to iż czyn zakończył się na etapie usiłowania. Jak wynika z zeznań Z. K. i M. C. to R. Z. był prowodyrem zajścia, miał w nim rolę wiodącą. W końcu R. P. bronił M. C..

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd wymierzył karę 2 lat pozbawienia wolności uznając, iż będzie ona adekwatna do stopnia winy i szkodliwości społecznej czynu.

Oskarżony zdaniem Sądu mimo dotychczasowej karalności zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary na okres próby lat 5. R. P. ma pozytywną opinię środowiskową, rodzinną. Jak już była mowa jego rola z przestępstwie nie była wiodąca i bronił on poszkodowanej. Także istnieje duża szansa iż nie powróci na drogę przestępstwa.

Zastosowanie przedmiotowego środka probacyjnego z maksymalnym okresem próby będzie skuteczne dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Kara orzeczona w powyższym kształcie będzie adekwatna do stopnia winy i szkodliwości społecznej czynu, a także zaspokoi poczucie sprawiedliwości i osiągnie swoje cele w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej będąc odpowiednią przestrogą na przyszłość.

Na podstawie art. 63§1 kk zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonej kary zatrzymanie od dnia 23.07.2014r., do dnia 24.07.2014r.

Jednocześnie zgodnie § 2 ust 3, § 14 ust1 pkt 2 i ust 2 pkt 3 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r., w sprawie opłat za czynności adwokackie (..) zasądzono Skarbu Państwa na rzecz Adwokata O. G. kwotę 1298,88 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Na podstawie art. 624 kpk zwolniono R. P. od ponoszenia kosztów sądowych zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek Skarbu Państwa. Uwzględniono sytuację rodzinną, majątkową oskarżonego, który nie ma stałych dochodów.